Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
5.K.30.062/2013/7.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Stock Richárd jogtanácsos által képviselt **Klubrádió Szolgáltató Zrt.** (1037 Budapest, Bokor u. 1-3-5.) felperesnek a dr. Lapsánszky András jogi igazgató által képviselt **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.; lev. cím: 1433 Budapest, Pf. 198.) alperes ellen **médiaszolgáltatási ügyben hozott 2295/2012. (XII. 19.) számú közigazgatási határozat felülvizsgálata** iránt indított perében meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alperes 2295/2012. (XII. 19.) számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint perköltséget.

A kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az alperesi hatóság 2011. július 21-én pályázati felhívást tett közzé a Budapest 95,3 MHz körzeti rádiós médiaszolgáltatási lehetőség hasznosítására a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 51. § (1) bekezdése és 216. § (2) bekezdés c) pontja alapján. A beadási határidőre összesen hét pályázó – köztük a felperes – nyújtott be ajánlatot. Az alperes pályázati nyilvántartásba vette a felperest, az Autórádió Kft-t, a Click Rádió Kft-t, a Rádió Juventus Zrt-t, a Rádió 1 Kft-t, a Rumba Rádió Kft-t, ugyanakkor a Rádió Code Broacast Kft. nyilvántartásba vételét alaki érvénytelenség miatt – végzéssel – megtagadta. Az alperes ezt követően, a 2011. december 20-án kelt 1983/2011. (XII.20.) számú határozatának (a továbbiakban: alaphatározat) 1. pontjában megállapította, hogy a pályázati eljárás eredményes, a 2. pont szerint a pályázati eljárás nyertese az Autórádió Kft. A 3. pontban megállapította, hogy a Rádió Juventus Zrt. pályázati ajánlata alakilag érvénytelen.
A felperes keresettel támadta az alperes alaphatározatát, melyre figyelemmel az alperes a 2012. február 1-jén kelt 196/2012. (II. 1.) számú határozatával (a továbbiakban: módosító határozat) közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114. § (1) bekezdése alapján az alaphatározatát módosította, annak indokolásában pályázónként részletezte a műsortervek szubjektív értékelése során figyelembe vett szempontokat.
A felperes keresete alapján a Fővárosi Ítélőtábla a 2012. március 14-én kelt 2.K.27.053/2012/20. számú ítéletével a módosított alaphatározat 2. pontjában írt rendelkezést

hatályon kívül helyezte és az alperest e körben új eljárásra kötelezte. Indokolásában megállapította, hogy az abban a perben alperesi beavatkozóként fellépett Autórádió Kft. ajánlata az Mttv. 57. § (2) bekezdés d) pontja alapján alakilag érvénytelen, mert formailag nem felel meg a pályázati felhívásban meghatározott feltételeknek. A megismételt eljárásra nézve előírta, hogy az alperesnek le kell vonnia az Autórádió Kft. pályázati ajánlata alaki érvénytelenségének következményeit, és a fennmaradt pályázatok elbírálásáról szóló új döntésében az Autórádió Kft-t nem nyilváníthatja a pályázati eljárás nyertesének.

A megismételt eljárásban az alperes valamennyi pályázó – így a 2012. július 5-én kelt 1198/2012. (VII.5.) számú végzésével a felperes – pályázati nyilvántartásba vételét megtagadta, mert megállapította, hogy azok a fenti ítéletben meghatározott szempontokra figyelemmel alakilag érvénytelenek.
A felperes kérelmére eljárva a Fővárosi Ítélőtábla a 2012. július 18-án kelt 2.K.27.372/2012/2. számú végzésével az alperes felperessel szemben hozott előbbi végzését hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint a jogerős ítélet új eljárásra vonatkozó iránymutatása nem értelmezhető másként, mint, hogy az alperesnek az eljárást befejező döntésében, az Mttv. 62. §-a alapján hozott határozattal kell az alaki és tartalmi alkalmasság kérdésében, az eljárás eredménytelenségéről, illetve a pályázat nyerteséről határoznia.

Az alperes a 2012. augusztus 15-én hozott 1488/2012. (VIII. 15.) számú határozatának 1. pontjában megállapította, hogy a pályázati eljárás eredménytelen, tekintettel arra, hogy valamennyi benyújtott pályázati ajánlat alaki szempontból érvénytelen, a felperes pályázati ajánlata alaki érvénytelenségét a határozata 4. pontjában rögzítette.
A felperes keresete alapján a Fővárosi Ítélőtábla a 2012. szeptember 26-án kelt 2.K.27.474/2012/5. számú ítéletével az alperes határozatának 1. és 4. pontjait hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint a pályázati eljárás eredményessége körében a felülvizsgált határozat az alaphatározattal ellentétes tartalmú rendelkezést tartalmaz, továbbá az alperes a jogerős ítélet iránymutatása ellenére nem döntött egyértelműen a pályázati eljárás végeredményéről. Álláspontja szerint új eljárásra kötelezésre nem volt szükség, mert a jogerős ítéletben foglalt iránymutatás az alperest továbbra is köti.

Az alperes a 2012. december 19-én kelt 2295/2012. (XII. 19.) számú – a jelen perben felülvizsgálni kért – határozatával az alaphatározata rendelkező részének 1. pontjába foglalt döntését hivatalbóli döntés-felülvizsgálat keretében, saját hatáskörben visszavonta.
Indokolásában részletesen hivatkozott a Fővárosi Főügyészség 2012. december 17. napján kelt T.K.5517/2012/3-I. számú levelében foglaltakra. Rögzítette, hogy a benyújtott hét pályázati ajánlatból hat esetben már jogerősen megállapította, miszerint azok alakilag érvénytelenek. Kiemelte, hogy eljárása során vizsgálnia kellett a felperes ajánlatának alaki megfelelőségét is, és részletesen levezetve megállapította, hogy a felperes pályázati ajánlata szintén alakilag érvénytelen. Rámutatott, hogy az Mttv. 62. § (2) bekezdése és a pályázati felhívás 1.11.3.2. pontja alapján eredménytelen a pályázati eljárás, amennyiben valamennyi benyújtott pályázati ajánlat érvénytelen, ezért az alaphatározat bíróság által felül nem bírált 1. pontja – amelyben megállapította a pályázati eljárás eredményességét – jogszabálysértő. Utalt a Ket. 114. §-ára.

A felperes keresetében – és képviselője a tárgyaláson – az alperes határozatának hatályon

kívül helyezését és az alperesnek – a pályázati győztes személyének megállapítása és kihirdetése tekintetében – új eljárásra kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az alperes és a Fővárosi Ítélőtábla döntéseinek eredményeképpen a pályázati eljárás eredményesen lezárult, annak jelenleg egyetlen alakilag és tartalmilag is érvényes pályázó a részese: a felperes. Pályázati ajánlatának érdemi elbírálása megtörtént, az Autórádió Kft. pályázati ajánlatának kizárását követően a legmagasabb pontszámmal álló pályázati ajánlattal áll versenyben. Hangoztatta, hogy a pályázati eljárás győztesének megállapítására és kihirdetésére vonatkozó határozatot a Fővárosi Ítélőtábla ítéletének utasítása értelmében az alperesnek meg kell hoznia és ki kell hirdetnie.

Kifogásolta, hogy az alperes továbbra sem zárta le a pályázati eljárást, nem állapította meg annak sem az eredményességét, sem az eredménytelenségét. A határozat nem felel meg a Ket. 109. § (4) bekezdésben foglalt előírásnak, az ítéleti rendelkezés maradéktalan végrehajtása nem történt meg. Hivatkozott a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 229. § (1) bekezdésére is.

Álláspontja szerint az alaphatározat visszavonására csak a Ket. 114. §-ában írt feltételek együttes fennállása esetén lett volna jogszerű lehetőség. Ezek közül a perbeli esetben csak az egy éves időkorlátozás teljesült. Kiemelte, hogy álláspontja szerint az alaphatározat pályázati eljárás eredményességét megállapító pontja nem törvénysértő. Továbbá a Fővárosi Ítélőtábla az alaphatározat bírósági felülvizsgálatát elvégezte; a Ket. pedig a döntést mint oszthatatlan aktust szabályozza, ami nem teszi lehetővé a hatóság számára, hogy a bírósági felülvizsgálat megtörténtét követően saját határozatának egyes részei vonatkozásában hozzon módosító vagy visszavonó határozatot. A Ket. 114. §-a szerinti eljárás egy ízben már folyamatban volt, melynek eredményeként az alperes az alaphatározatát módosította, ez pedig szintén kizárja, hogy ugyanazon határozat vonatkozásában ismét eljárást indítson a hatóság a Ket. 114. § alkalmazásával, tekintet nélkül arra, hogy az eljárás a határozat módosítására, vagy visszavonására irányul és arra is, hogy a határozat mely részeit érinti.

Részletesen kifejtette, hogy álláspontja szerint a határozat jogsértő azért is, mert pályázati ajánlata a Fővárosi Ítélőtábla ítéletében alkalmazni rendelt alaki előírásoknak is megfelelt, így az nem érvénytelen. Felhívta e körben az Mttv. 57. § (2) bekezdését, 58. § (2) és (3) bekezdéseit, 62. § (5) bekezdését, a Ket. 2. § (3) bekezdését, 50. § (1) bekezdését, 72. § (1) bekezdés da) és ea) pontjait. A Fővárosi Ítélőtábla alperes által a határozatában hivatkozott, más eljárásokban hozott döntéseit nem tartotta irányadónak, utalt az ő álláspontját alátámasztó ítélőtáblai döntésekre.

Megítélése szerint a határozat sérti az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében és XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalat, továbbá az Mttv. 4. és 5 §-aiban foglalt alapelvi előírásokat is.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Fenntartotta a határozatában foglaltakat, mert álláspontja szerint annak meghozatala során az objektív törvényesség szempontja szerint eljárva, az alaki érvénytelenség körében a Fővárosi Ítélőtábla új eljárásra kötelező ítéletének, illetve kikristályosodott gyakorlatának megfelelően döntött, amely

bírósági iránymutatást azóta egyébként más ügyekben is érvényesít(ett).

A kereset – az alábbiak szerint – alapos.

A bíróság az alperesi közigazgatási határozatot az Mttv. 62. § (6) bekezdése, valamint a Pp. 324. § (2) bekezdés a) pontja alapján, a Pp. XX. fejezete szerinti eljárásban, a Pp. 339/A. §-a értelmében a meghozatalakor fennálló tények és alkalmazandó jogszabályok figyelembevételével, a Pp. 213. § (1) bekezdése és 215. §-a szerint a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló közigazgatási iratok, valamint a felek előadása alapján állapította meg.

Az Mttv. 48. § (2) bekezdése értelmében a pályázati eljárásokra a Ket. szabályait az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A Ket. 109. § (3) bekezdése szerint ha a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság az ügy érdemében határozott, a hatóságnál ugyanabban az ügyben azonos tényállás mellett – a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által elrendelt új eljárás kivételével – nincs helye új eljárásnak. A (4) bekezdés szerint a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

Az idézett jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) is már több eseti döntésében rámutatott arra, hogy az alperes a megismételt eljárásban köteles a bíróság anyagi jogerővel (Pp. 229. § (1) bek.) rendelkező ítéletében adott instrukcióit végrehajtani. A megismételt eljárásban hozott alperesi határozat jogszerűsége ezért abban a körben értékelhető, hogy a hatóság a korábbi bírósági ítélet iránymutatásainak megfelelően járt-e el. A KGD 2011/26. szám alatt közzétett eseti döntés egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy megsérti az eljárási törvényt a hatóság, amennyiben a bíróság jogerős ítéletében foglaltaknak az új eljárásban nem tesz eleget, ebben az eljárásban a jogerős ítéletben foglaltak nem tehetők vitássá.

Tekintettel arra, hogy a perbeli esetben az alperesi hatóságot a Fővárosi Ítélőtábla a 2.K.27.053/2012/20. számú ítéletével kötelezte új eljárásra, a jelen perben mindenekelőtt az alperesi eljárás és döntés ezen ítéletben adott iránymutatásnak való megfelelését kellett a bíróságnak megvizsgálnia. Kiemeli a bíróság, hogy a hivatkozott ítéletében a Fővárosi Ítélőtábla a módosított alaphatározat 2. pontjában írt rendelkezést helyezte hatályon kívül és az alperest e körben kötelezte új eljárásra, indokolásában pedig egyértelműen kifejtette, miszerint „a megismételt eljárás is csak e körön belül maradhat, azaz a bíróság sem új pályázati felhívás közzétételére, sem új pályázati eljárás lefolytatására nem kötelezheti a közigazgatási szervet". „A megismételt eljárásban az alperesnek le kell vonnia a beavatkozó [Autórádió Kft.] pályázati ajánlatának alaki érvénytelenségének következményeit, és a fennmaradt pályázatok elbírálásáról szóló új döntésében a beavatkozót [Autórádió Kft-t] nem nyilváníthatja a pályázati eljárás nyertesének."

A bíróság olvasatában (figyelemmel egyébként a Fővárosi Ítélőtábla 2.K.27.372/2012/2. számú végzésében foglaltakra is) a fenti iránymutatásból következően az alperesnek a

megismételt eljárása kizárólag a(z Autórádió Kft. pályázati ajánlata alaki érvénytelensége megállapítását követően) fennmaradt pályázatok „elbírálására", vagyis e pályázatok figyelembevételével az újbóli érdemi döntés – az Mttv. 62. § (1) bekezdése szerinti határozat – meghozatalára kell hogy szorítkozzék.

Az Mttv. 62. § (1) bekezdése szerint a Médiatanács hatósági határozatban állapítja meg
a) a pályázati eljárás eredményes vagy eredménytelen voltát, és
b) eredményesség esetén a pályázati eljárás nyertesét.

A kiemelt jogszabályi rendelkezés szerint tehát a pályázati eljárást befejező érdemi döntés kétféle lehet: vagy az eljárás eredménytelenségét, vagy az eljárás eredményességét és nyertesét állapítja meg. A perbeli esetben ugyanakkor a bíróság megállapította, hogy az alperes a Fővárosi Ítélőtábla ítéleti iránymutatásának továbbra sem tett eleget, mert a 2.K.27.053/2012/20. számú ítélet folytán megismételt eljárásában az Mttv. 62. § (1) bekezdése szerinti tartalmú, eljárást befejező érdemi döntés továbbra sem született. Megalapozottan kifogásolta tehát a felperes azt, hogy az alperes most felülvizsgálni kért határozata sérti a Ket. 109. § (4) bekezdését, miután a jogerős ítélet iránymutatása ellenére nem döntött egyértelműen a pályázati eljárás végeredményéről. Ez pedig (amint azt a Fővárosi Ítélőtábla is már a 2.K.27.474/2012/5. számú ítéletében megállapította) önmagában az ügy érdemére is kiható olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely a határozat hatályon kívül helyezését indokolja.

Továbbmenően, a Ket. 114. § (1) bekezdése értelmében ha a hatóság megállapítja, hogy a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság, a felügyeleti szerv vagy a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, a döntését módosítja vagy visszavonja. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés szerinti eljárás lefolytatására – az Alkotmánybíróság határozata vagy ügyészi felhívás alapján indított eljárás kivételével – a hatóság csak egy ízben, és ha törvény eltérően nem rendelkezik, a döntés közlésétől számított egy éven belül jogosult. Ha a döntés bírósági felülvizsgálata van folyamatban, a hatóság az érdemi ellenkérelem előterjesztéséig vonhatja vissza a döntését.

Felhívja a figyelmet a bíróság arra, hogy a Ket. 114. § (1) bekezdése a döntés módosítására, visszavonására ad lehetőséget. A Ket. a „döntés" fogalmát pedig nem a határozat egyes rendelkezései tekintetében használja; a Ket. rendszerében a határozat egésze maga a döntés (Ket. 71. § (1) bek.), így a módosítás, visszavonás Ket. 114. §-a szerinti feltételeinek teljesülését is a döntés egésze és nem annak egyes rendelkezései tekintetében kell vizsgálni. Különösen igaz ez a jelen esetben, amikor is egyértelműen megállapítható, hogy a pályázati eljárás eredményessége és a pályázati eljárás nyertese tárgyában hozott rendelkezés szorosan összefügg egymással, a pályázati eljárás eredményességéről történő rendelkezéshez elválaszthatatlanul kapcsolódik a pályázati eljárás nyerteséről szóló rendelkezés (Mttv. 62. § (1) bek.). Vagyis önállóan a pályázati eljárás eredményességéről határozat nem hozható, az alaphatározatnak a pályázati eljárást eredményessé nyilvánító rendelkezése – függetlenül attól, hogy az egyes rendelkezéseket az alperes az alaphatározata rendelkező részében sorszámozással különítette el egymástól – önálló hatósági döntésnek semmilyen módon nem tekinthető.

A kifejtettekre is figyelemmel helytállóan érvelt a felperes, amikor azt kifogásolta, hogy a perbeli esetben a visszavonó döntés meghozatalára az alperes korábbi módosító határozatára, illetve a Fővárosi Ítélőtábla 2.K.27.053/2012/20. számú ítéletére figyelemmel jogszerű lehetőség nem volt. Az alperes ugyanis az alaphatározata ellen a felperes által benyújtott keresetlevélben foglaltak alapján egy ízben már lefolytatta a Ket. 114. §-a szerinti hivatalbóli döntés-felülvizsgálati eljárását, és annak eredményeként alaphatározatát módosító határozatával saját hatáskörben módosította. Továbbá a Fővárosi Ítélőtábla mint közigazgatási ügyekben eljáró bíróság – ítélete szerint – „egy perben vizsgálta felül az alperes módosító határozattal módosított határozatát".

Kétségtelen, hogy az alperesi módosítás kizárólag a műsortervek szubjektív értékelése során figyelembe vett szempontok körében érintette az alaphatározat indokolását, továbbá az is, hogy a Fővárosi Ítélőtábla a hivatkozott ítéletével az alperes módosított alaphatározatának felülvizsgálatát csak abban a körben végezte el, amelyet a felperes a keresetében vitássá tett. Az ítélőtábla ki is emelte, miszerint „kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az alperes határozata sérti-e a felperes keresetében megjelölt jogszabályi rendelkezéseket. Nem ellenőrizhette tehát a pályázati eljárás egészét, a pályázati felhívás jogszerűségét, de a határozat keresettel nem támadott 1. és 3. pontjában foglalt rendelkezéseket sem, emellett hivatalból sem vizsgálódhatott".

Rámutat ugyanakkor a bíróság, hogy határozott jogi álláspontja szerint a módosító döntés irányát, terjedelmét, illetve a bíróság ítéletének a kereseti kérelem és ellenkérelem adta, Pp. 213. § (1) bekezdése és 215. §-a szerinti korlátait a Ket. 114. §-ának alkalmazásában nem lehet akként értelmezni, hogy egy határozatnak a korábbi módosító döntéssel ténylegesen nem érintett, illetve keresettel konkrétan nem támadott egyes rendelkezései – minden további nélkül – szabadon módosíthatók vagy visszavonhatók lennének. A Fővárosi Ítélőtábla is a 2.K.27.474/2012/5. számú ítéletében azt rögzítette, miszerint „a Ket. ugyanis – meghatározott feltételek maradéktalan teljesülése esetén – a jogerős határozat hivatalbóli döntés-felülvizsgálatára is lehetőséget biztosít." Márpedig a jelen esetben a bíróság megítélése szerint e feltételeket a fentiek értelmében a döntés egészét tekintve kellett vizsgálni, és ily módon azok nem voltak adottak. E körben a bíróság hangsúlyozza: nem vitás, hogy az alperesi hatóságnak a törvényesség betartásának és betartatásának alapelvi rendelkezésből fakadó kötelezettsége a törvénysértő döntés módosítása, illetve visszavonása, ugyanakkor minden esetben szem előtt kell tartania a – garanciális jelentőségű – törvényi korlátozó rendelkezéseket, és azokat – éppen garanciális jellegükre figyelemmel – kiterjesztően értelmezni nem lehet. Az olyan hatósági gyakorlat, amely a döntés (ráadásul szorosan összefüggő, elválaszthatatlan) egyes rendelkezései körében külön-külön kívánja vizsgálni a Ket. 114. §-a szerinti feltételek fennállását, a hatóság saját hatáskörben történő hivatalbóli döntés-felülvizsgálati jogosultságát parttalanná tenné, a hivatkozott rendelkezés jogalkotói céljával nyilvánvalóan ellentétes, ezért elfogadhatatlan.

A perbeli esetben annál is inkább így van ez, mert visszavonó döntésével az alperes éppen a Fővárosi Ítélőtábla 2.K.27.053/2012/20. számú ítéletében az új eljárásra adott iránymutatását negligálná. Az ítélőtábla az ítéleti iránymutatását ugyanis annak figyelembevételével adta,

hogy a módosított alaphatározat – ítéletével nem érintett – rendelkezése szerint a pályázati eljárás érvényes. A módosított alaphatározat 2. pontjában írt rendelkezést hatályon kívül helyezése mellett az alperest csak és kizárólag e körben kötelezte új eljárásra.

Rámutat a bíróság továbbá arra is, hogy a felperes azon perbeli hivatkozását is részben alaposnak tartotta, miszerint az alperes eljárása ez idő szerint már egyes alapelvi rendelkezések sérelmére is vezethet. Rögzíti a bíróság, hogy az alperes a pályázati eljárást – a Fővárosi Ítélőtábla 2.K.27.053/2012/20. számú ítéletében az új eljárásra adott iránymutatása ellenére még mindig nem zárta le, holott e döntése meghozatala során eleve szoros határidő kötötte; az Mttv. 51. § (2) bekezdése szerint ugyanis a pályázati eljárás ügyintézési határideje nyolcvanöt nap. Az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdése ezzel összefüggésben kimondja, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék, míg a Ket. 4. § (1) bekezdése szerint az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.

Tekintettel arra, hogy a jelen bíróság jogi álláspontja szerint az alperesnek a felülvizsgálni kért határozat meghozatalára a Ket. 109. § (4) bekezdése, valamint a Ket.114. § (1)-(2) bekezdései alapján jogszerű lehetősége nem volt, ezzel együtt eljárása már az alapelvi rendelkezéseket is sértő helyzetet eredményezhet, így a jogszabálysértő határozatot a bíróság a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte azzal, hogy az alperesnek a soron kívül lefolytatandó új eljárásában továbbra is a Fővárosi Ítélőtábla 2.K.27.053/2012/20. számú jogerős ítéletében foglalt iránymutatást kell maradéktalanul követnie: az abban foglaltakat be kell tartania, de azon túl sem terjeszkedhet.

A fentiek szerint megállapított jogszabálysértések önmagukban az alperesi visszavonó határozat eljárásjogi alapon történő hatályon kívül helyezését eredményezték, így a felperes további – így a visszavonás jogalapját képező (a felperesi pályázati ajánlat alaki érvénytelenségét megállapító) anyagi jogi érvekkel szembeni – kereseti hivatkozások részletes ismertetését és mindenre kiterjedő jogi értékelését a bíróság mellőzte.

Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes költségeinek megfizetésére. A bíróság a perköltség összegét a Pp. 67. § (2) bekezdésére is figyelemmel, a Pp. 75. § (1) és (2) bekezdései, valamint 79. § (1) bekezdése alapján, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel állapította meg, szem előtt tartva a jogvita bonyolultságát, a képviseleti munka szakmai nehézségét, az előkészítő munkát, a beadványok számát és mindezek időigényét is, valamint hogy alperes képviselője a per tárgyalásán megjelent és nyilatkozatot tett (IM rendelet 3. § (3) és (6) bek.).

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett, az Itv. 39. § (3) bekezdés a) pontjában és 42. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott mértékű 21.000 (azaz huszonegyezer) forint összegű kereseti illetéket az állam viseli a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján, figyelemmel az Itv. 4. § (1) bekezdésre és az Itv.

5. § (1) bekezdés c) pontjára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek, perújításnak az Mttv. 62. § (6) bekezdése szerint nincs helye. A határozat felülvizsgálata iránti kérelem a határozat közlésétől számított tizenöt napon belül terjeszthető elő azzal, hogy a felülvizsgálati kérelem benyújtására meghatározott határidőn belül a felülvizsgálati kérelemnek a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz meg kell érkeznie. E határidő jogvesztő, melynek elmulasztása miatt igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

Budapest, 2013. március 5.

dr. Remes Gábor s.k. a tanács elnöke	dr. Kopinja Mária s.k. a tanács tagja, bíró	dr. Mohay György s.k. a tanács tagja, bíró

A kiadmány hiteléül:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
5.
Budapest